

דף מושגים מס' 19 – תרומות ומעשרות (תו"מ).

129. "תרומה גדולה" – צריך לתת חלק מהפרות לכהן טהור. ורק לכהן טהור מותר לאכול תרומה גדולה. בתורה לא כתוב כמה לתת, ומכיוון שכיום אין בכלל כהן טהור, אז צריך להפריש (=להוריד חלק מהפרי, ולהגיד שזה) תרומה גדולה. ואת הפרי הזה חייבים להשמיד. לכן לוקחים רק טיפה מהפרי, ומשתדלים לקחת דווקא מפרי לא יפה, כדי לא לזרוק אוכל טוב.

130. "מעשר ראשון" – לוקחים 1/10 מהפרי שנשאר אחרי שהורדנו את התרומה הגדולה, וצריך לתת אותו ללוי. אבל לכל יהודי מותר לאכול מעשר ראשון.

כיום, אף אחד לא בטוח שהוא באמת לוי, ולכן אני מפריש, אבל לא חייב לתת את המעשר הראשון ללוי, כי הוא לא מסוגל להוכיח שהוא באמת לוי, והמעשר נשאר אצלי, כי גם לי מותר לאכול אותו. (לכן רק אומרים ש1/10 מהפרי בצד צפון בפרי הוא מעשר, ולא מוציאים אותו מכל הפרות).

131. "מעשר שני" – לוקחים עוד 1/10 מהפרי, והוא נקרא "מעשר שני". את המעשר השני מותר לכל יהודי טהור לאכול, אבל חייב לאכול את המעשר השני דווקא בירושלים. (בעלי הפרי אכלו אותו בעצמם בירושלים, או שלחו כסף לירושלים במקום הפרי, ובכסף בן משפחה או חבר קנה אוכל, ואכל אותו כאשר הוא טהור). היום כולנו טמאים, ולכן מפרישים, "פודים" – קונים את הפרי ב"שווה פרוטה" (פחות מ10 אג'). ואת הכסף משמידים. את המעשר השני נתנו בשנות אבד"ה של השמיטה. (שנה א' אחרי השמיטה, ב', ד', ה' אחרי השמיטה).

132. "מעשר עני" – בשנים ג', ו' לשמיטה (השנים שלא נתנו מעשר שני), נותנים (גם היום!) לעניים 1/10 מהפרות. ואם רוצה, יכול לתת כסף לעני, ולהגיד לו כי בכל פעם שאני מפריש מעשר עני, חלק מהכסף יהיה של העני (השווי של הפרות של המעשר עני), ואני עושה חישוב כל פעם כמה כסף שייך לי, וכמה שייך לעני. וכאשר הכל שייך כבר לעני, אני נותן לו עוד פעם כסף).

לימוד פורה! יהודה – רב בית הספר.